

РЕШЕНИЕ

№ 3502

гр. София, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 78 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ СТ. ТАНЕВА

при участието на секретаря РУМЯНА Д. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ СТ. ТАНЕВА Гражданско дело № 20231110136291 по описа за 2023 година

Предявени са искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът „Д е предявил осъдителни искове срещу Н. Д. Д., Г. Д. Д. – в качеството им на наследници на А. О. И., Д. С. П. и М. С. П. за заплащане разделно при равни квоти по 1/4 от всеки от ответниците на сумите, както следва: сумата от **2 032,62 лв.**, представляваща цена на доставена топлинна енергия в апартамент № 16, находящ се в гр. София, общ. Лозенец, ул. „Персенк“ № 3, бл. 2, вх. Б, ет. 4, аб. № 278815, инсталация 4000302318, за периода от 01.05.2020 г. до 30.04.2022 г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба /29.06.2023 г./ до плащането, сумата от **263,82 лв.** – лихва за забава, начислена върху вземането за ТЕ за периода от 15.09.2021 г. до 07.06.2023 г., сумата от **60,75 лв.**, представляваща цена за дялово разпределение за периода от 01.05.2020 г. до 30.04.2022 г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба /29.06.2023 г./ до плащането, както и сумата от **11,72 лв.** – лихва за забава в плащането на главницата за разпределение на ТЕ за периода от 16.07.2020 г. до 07.06.2023 г.

Ищецът твърди, че е доставил на ответниците топлинна енергия по силата на общи условия, приети на основание Закона за енергетиката. Твърди, че

ответниците са ползвали енергията, като за процесния период не са заплатили дължимата цена. Моли съда да уважи предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответниците са депозирали отговори на исковата молба, с които оспорват предявените искове. Релевират възражения за изтекла погасителна давност на част от вземанията. Молят съда да отхвърли предявените искове. Претендират разноски.

Третото лице помагач на страната на ищеца „, не изразява становище по предявените искове.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По исковете с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ:

В тежест на ищеца е да установи, че по силата на облигационно отношение с ответниците, съществувало към процесния период, е престирали /доставил е топлинна енергия за отопление и/или подгръване на вода/ и за ответниците е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер.

В тежест на ответниците и при доказване на горните факти е да докажат положителния факт на погасяване на дълга, както и възраженията си /правоунищожавачи, правоизключващи или правопогасяващи/ срещу съществуването на вземанията, респективно срещу изискуемостта им.

Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ и § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ (приложима редакция след 17.07.2012 г.) потребител, респективно битов клиент на топлинна енергия през процесния период е физическо лице – ползвател или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си, т.е. лице, което ползва на вещно или облигационно право на ползване.

От представения по делото нотариален акт за собственост на апартамент (жилище) по чл. 55г от ЗПИИМ № 146, том XV, дело № 2648/1965 г. на Христо Омбарлиев – I нотариус при Софийския народен съд, се установява, че Апартамент № 16, находящ се на четвърти етаж, бл. 2 на жилищния комплекс „Лозенец“ – квартал 199, гр. София е придобит чрез покупко-продажба от Д. Георгиев Илиев и А. О. И.. Съгласно чл. 103 ЗПР на СК/1968

г. /отм./ правилата на този кодекс относно имуществените отношения между съпрузите се прилагат и за имуществата, придобити преди влизането му в сила от съпрузи при заварени бракове. Разпоредбата на чл. 13 СК от същия регламентира, че недвижимите имоти, придобити от съпрузите през време на брака, принадлежат общо на двамата съпрузи, поради което съдът приема, че процесният апартамент е придобит в режим на съпружеска имуществена общност.

Видно от удостоверение за наследници с изх. № РЛЦ23-ВК-1189 от 24.08.2023г., издадено от Столична община, район Лозенец /л. 56/, А. О. И. е починала на 10.01.1984 г., като е оставила наследници по закон Д. Георгиев Илиев – съпруг, Н. Д. Д. и Г. Д. П. – дъщери, които съгласно чл. 5, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗН наследяват равни части от притежаваната от наследодателя 1/2 ид.ч., т.е. Н. Д. Д. и Г. Д. П. са придобили по 1/6 ид.ч. от процесния имот, а Д. Георгиев Илиев е станал собственик на 4/6 ид.ч. от него /1/2 ид.ч. лична собственост и 1/6 ид.ч. по силата на настъпилото наследствено правоприемство/. С нотариален акт от 12.04.1994 г. Д. Георгиев Илиев е дарил на всеки от внуците си Д. С. П. и М. С. П. по 1/2 идеална част от собствената си 1/2 идеална част от процесния недвижим имот, представляващ апартамент № 16, тоест всеки от тях е придобил по 1/4 идеална част от имота. Съгласно препис-извлечение от акт за смърт на Д. Георгиев, същият е починал на 27.05.1995 г., поради което останалите притежавани от него 1/6 идеални части от имота, с които не се е разпоредил приживе, са придобити по наследяване от наследниците му по закон – двете му дъщери Н. Д. Д. и Г. Д. П., които са получили по още 1/12 ид.ч. всяка от процесния имот /към вече притежаваните от тях по 1/6 ид.ч./. Предвид изложеното, съдът намира, че вследствие на описаните наследствени правоприемства и разпоредителни действия с имота, всеки от ответниците е станал собственик на по 1/4 идеална част от него. В качеството на титуляри на правото на собственост, ответниците са и страна по облигационното отношение за доставка на топлинна енергия до топлоснабдения имот. Договорът касае обект с абонатен № 278815, инсталация 4000302318.

Този извод се подкрепя от останалите събрани по делото писмени доказателства, в т.ч. списък на живущите в процесната жилищна сграда и списък към протокол от Общо събрание на етажната собственост от

20.10.2011 г., от които е видно, че Г. Д. П. фигурира в тях като ползвател на ап. 16, съответно е положила подпис в качеството на потребител на топлинна енергия за аб. № 278815, за същия апартамент.

Съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни ОУ, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР. Общите условия са валидни и обвързват ответниците и без приемането им. Съгласно чл. 150, ал. 3 ЗЕ в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия, клиентите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия. По делото не се установява ответниците да са се възползвали от правото си по чл. 150, ал. 3 ЗЕ.

За установяване факта на предоставяне на топлинна енергия в обема, съответстващ на претендираната цена, е прието заключение по съдебно-техническата експертиза, съгласно което количеството топлинна енергия, постъпило в топлоснабдената сграда, се измерва чрез т.нар. общ топломер, монтиран в абонатната станция. Показанията се отчитат ежемесечно. Според главните отчети на ФДР в процесния имот за заявения период има налични 4 радиатора с монтирани уреди за дялово разпределение и 1 брой щранг лира, а ТЕ за БГВ се отчита с 1 водомер за топла вода, като абонатът е осигурил достъп за отчет и главните отчети са подписани. В тази връзка съдът намира, че потребителите са потвърдили отчетените стойности.

С оглед изложеното съдът приема, че за процесния имот на ответниците е доставяна топлинна енергия съобразно уговореното, като количеството на доставената енергия е измервано коректно. Следва да се даде отговор на въпроса, какво е количеството потребена енергия, за което се дължи заплащане на цена.

Доколкото купувачът дължи цената на реално потребената енергия, то при определяне дължимата цена следва да се вземат предвид не стойностите на прогнозния дял /по фактури/, а тези, които се формират в резултат от изравняване, т.е. сумите по изравнителните сметки. Ето защо за определяне размера на дължимата цена съдът ползва данните на СТЕ, според която размерът на потребената топлинна енергия за процесния период е в размер от

2 046,20 лв. С оглед диспозитивното начало предявеният иск за сумата от 2 032,62 лв. се явява изцяло основателен. От посочената сума и съгласно гореизложените мотиви относно собствеността на имота, всеки от ответниците дължи сумата от **по 508,15 лв.**

И четиримата ответници са заявили своевременно възражения за изтекла погасителна давност по отношение на претендираните от ищеца с исковата молба вземания. Задълженията за плащане на цената на доставена и потребена топлинна енергия представляват периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД, поради което се погасяват с изтичане на тригодишна давност. Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД давността започва да тече от момента на изискуемостта на вземането, а ако е уговорено, че вземането става изискуемо след покана, давността започва да тече от деня, в който задължението е възникнало. Срокът в настоящия случай е бил прекъснат с подаването на исковата молба на 29.06.2023 г., като в периода 13.03.2020г. – 20.05.2020г. същият е спрял да тече на основание чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, във връзка с § 13 от ПЗР на ЗИД на Закона за здравето (обн. ДВ, бр. 44/2020 г., в сила от 14.05.2020 г.).

По отношение на процесните вземания приложение намират ОУ от 2016 г., като съгласно чл. 33, ал. 1 от тях клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Доколкото исковата молба е депозирана на 29.06.2023 г. и като се вземе предвид, че в периода 13.03.2020 г. – 20.05.2020 г. давност не е текла, то следва да се приеме, че вземанията на ищеца с оглед заявения процесен период от 01.05.2020 г. до 30.04.2022 г. не са погасени по давност, поради което възраженията на ответниците в този смисъл се явяват неоснователни.

Настоящият съдебен състав намира, че следва да бъде уважен и искът за главницата за цената на услугата дялово разпределение, тъй като по делото са ангажирани писмени доказателства, че услугата е извършвана в процесния период. От заключението по ССЧЕ, което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено, се установява, че за исковия период от 01.05.2020 г. до 30.04.2022 г. начислената цена за предоставената услуга дялово

разпределение на топлинна енергия е в размер на 50,64 лв., от която всеки от ответниците дължи по 1/4 /съгласно гореизложените мотиви относно квотите в съсобствеността/, или сумата от **по 12,66 лв.** С оглед процесния период, за тази претенция също няма вземания, погасени по давност, поради което до размера на посочената сума исковете са основателни и следва да се уважат, а за горницата до пълния предявен размер съответно от по 15,19 лв. – да се отхвърлят.

По исковете с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Основателността на акцесорните икове предполага наличие на главни задължения и забава в погасяването на същите.

По отношение режима на забавата за дължими суми за топлинна енергия консумирана през процесния период са приложими новите Общи условия на ищеца, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, влезли в сила на 11.08.2016 г. Съгласно чл. 33, ал. 1 от тях, клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 и ал. 2 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Тълкувайки разпоредбите на чл. 33, ал. 3, 4 и 5 от ОУ, предвиденият 45-дневен срок за изпълнение на задълженията по чл. 32, ал. 3 не би могъл да тече преди изготвянето на изравнителните сметки и издаването на фактура от страна на ищеца, т.е. преди 31 юли на съответната година, от което следва, че ответникът е в забава, считано от 16 септември на съответната година. Съгласно заключението на вещото лице по приетата ССЧЕ, размерът на законната лихва за забава за периода от 15.09.2021 г. до 07.06.2023 г. възлиза на сумата от 272,62 лв. Ищецът претендира заплащането на сумата в размер на 263,82 лв., поради което искът е основателен и следва да бъде уважен в цялост, така както е претендиран срещу ответниците съобразно притежаваните от тях квоти /по 1/4 от всеки/, тоест за сумата от **по 65,96 лв.**

По отношение на цената за услугата дялово разпределение липсва предвиден срок за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена покана от кредитора за плащане на това задължение от дата, предхождаща подаването на искова молба за образуване на настоящото производство, поради което акцесорната претенция в тази част се явява неоснователна и подлежи на отхвърляне –

съответно за сумите от по 2,93 лв., представляващи лихви за забава в плащането на главницата за разпределение на ТЕ за периода от 16.07.2020 г. до 07.06.2023 г.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, право на разноси има ищецът, съобразно уважената част от исковете в размер на 813,73 лв. /или **по 203,43 лв.** от всеки от ответниците/, представляващи заплатена държавна такса, депозит за вещи лица по СТЕ и по ССЧЕ и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда по чл. 78, ал. 8 ГПК.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответниците имат право на разноси, съобразно с отхвърлената част от исковете. Същите са защитавани, както следва: М. С. П. от адв. И. Н., Д. С. П. и Г. Д. П. от адв. С. К. – всичките осъществяващи безплатна правна помощ по делото. Последните претендират възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 ЗА. Същото, определено по реда на Наредба № 1/2004 г. и при съобразяване на отхвърлената част от исковете, е в размер на 3,69 лв. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1, т. 2 ЗА сумите следва да бъдат присъдени на всеки един от двамата адвокати, както следва: **3,69 лв.** в полза на адв. И. Н. и **7,38 лв.** в полза на адв. С. К. с оглед оказаната защита на двама от ответниците по делото.

Доколкото ответникът Н. Д. Д. до приключване на устните състезания пред настоящата инстанция не е представила доказателства за направени от нея разноси, такива не ѝ се следват.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Н. Д. Д., ЕГН *****, да заплати на „Б, на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от **508,15 лв.**, представляваща цена на доставена топлинна енергия в апартамент № 16, находящ се в гр. София, общ. Лозенец, ул. „Персенк“ № 3, бл. 2, вх. Б, ет. 4, аб. № 278815, инсталация 4000302318, за периода от 01.05.2020 г. до 30.04.2022 г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исквата молба /29.06.2023 г./ до плащането, сумата от **65,96 лв.** – лихва за забава, начислена

върху вземането за ТЕ за периода от 15.09.2021г. до 07.06.2023г., сумата от **12,66 лв.**, представляваща цена за дялово разпределение за периода от 01.05.2020 г. до 30.04.2022 г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба /29.06.2023г./ до плащането, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **203,43 лв.** разноси по делото, като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр.чл.149 ЗЕ за разликата над присъдената сума от 12,66 лв. до пълния предявен размер от 15,19 лв., както и иска по чл.86, ал.1 ЗЗД за сумата от 2,93 лв. – лихва за забава в плащането на главницата за разпределение на ТЕ за периода от 16.07.2020 г. до 07.06.2023 г.

ОСЪЖДА Г. Д. П., ЕГН *****, да заплати на „б, на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр.чл.149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от **508,15 лв.**, представляваща цена на доставена топлинна енергия в апартамент № 16, находящ се в гр. София, общ. Лозенец, ул. „Персенк“ № 3, бл.2, вх.Б, ет.4, аб. № 278815, инсталация 4000302318, за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2022г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба /29.06.2023г./ до плащането, сумата от **65,96 лв.** – лихва за забава, начислена върху вземането за ТЕ за периода от 15.09.2021г. до 07.06.2023г., сумата от **12,66 лв.**, представляваща цена за дялово разпределение за периода от 01.05.2020 г. до 30.04.2022 г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба /29.06.2023г./ до плащането, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **203,43 лв.** разноси по делото, като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр.чл.149 ЗЕ за разликата над присъдената сума от 12,66 лв. до пълния предявен размер от 15,19 лв., както и иска по чл.86, ал.1 ЗЗД за сумата от 2,93 лв. – лихва за забава в плащането на главницата за разпределение на ТЕ за периода от 16.07.2020 г. до 07.06.2023 г.

ОСЪЖДА Д. С. П., ЕГН *****, да заплати на „б, на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр.чл.149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от **508,15 лв.**, представляваща цена на доставена топлинна енергия в апартамент № 16, находящ се в гр. София, общ. Лозенец, ул. „Персенк“ № 3, бл.2, вх.Б, ет.4, аб. № 278815, инсталация 4000302318, за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2022г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба /29.06.2023г./ до плащането, сумата от **65,96 лв.** – лихва за забава, начислена върху вземането за ТЕ за периода от 15.09.2021г. до 07.06.2023г., сумата от **12,66 лв.**, представляваща цена за дялово разпределение за периода от 01.05.2020 г. до 30.04.2022 г., ведно със законната лихва, считано от подаване

на исковата молба /29.06.2023г./ до плащането, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **203,43 лв.** разноси по делото, като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр.чл.149 ЗЕ за разликата над присъдената сума от 12,66 лв. до пълния предявен размер от 15,19 лв., както и иска по чл.86, ал.1 ЗЗД за сумата от 2,93 лв. – лихва за забава в плащането на главницата за разпределение на ТЕ за периода от 16.07.2020 г. до 07.06.2023 г.

ОСЪЖДА М. С. П., ЕГН *****, да заплати на „Б, на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр.чл.149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от **508,15 лв.**, представляваща цена на доставена топлинна енергия в апартамент № 16, находящ се в гр. София, общ. Лозенец, ул. „Персенк“ № 3, бл.2, вх.Б, ет.4, аб. № 278815, инсталация 4000302318, за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2022г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба /29.06.2023г./ до плащането, сумата от **65,96 лв.** – лихва за забава, начислена върху вземането за ТЕ за периода от 15.09.2021г. до 07.06.2023г., сумата от **12,66 лв.**, представляваща цена за дялово разпределение за периода от 01.05.2020 г. до 30.04.2022 г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба /29.06.2023г./ до плащането, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **203,43 лв.** разноси по делото, като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр.чл.149 ЗЕ за разликата над присъдената сума от 12,66 лв. до пълния предявен размер от 15,19 лв., както и иска по чл.86, ал.1 ЗЗД за сумата от 2,93 лв. – лихва за забава в плащането на главницата за разпределение на ТЕ за периода от 16.07.2020 г. до 07.06.2023 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1, т. 2 ЗА, „Д, ЕИК 831609046, да заплати на адв. И. А. Н., сумата от **3,69 лв.** – полагащо се адвокатско възнаграждение за защита по делото пред СРС.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1, т.2 ЗА, „Д, ЕИК 831609046, да заплати на адв. С. К. К., сумата от **7,38 лв.** – полагащо се адвокатско възнаграждение за защита по делото пред СРС.

Решението е постановено при участието на „, като помагач на страната на ищеца.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____

